

i den Stikelse som denne, kan jeg ikke nægte, at da bliver det Hensigtsmæssige i at forelægge Skattelove for Folkethinget først for mig næsten som en Nødvendighed, en Nødvendighed, som Grundloven meget nær ikke blot giver Medhold, men fordrer. Finantslovsforslaget skal indeholde et Overflag over Statens samtlige Indtægter og Udgifter, men det indeholdt det for Tiden i Rigsdagen værende Finantslovsforslag ikke. Det fremtraadte med en Underbalance af 400,000 Rd. uden Anthyding af, hvorledes den skal dækkes. Jeg modsiger ikke, at Saadant kan gaae an, men kan det lade sig gjøre, er det formrigtigt, saa er det ogsaa formrigtigt at fremlægge et Finantslovsforslag med 15—16 Millioners Underbalance, uden at sige, hvorledes den skal dækkes. Jeg kommer til at benytte dette. Dernæst have vi i Finantslovsforslaget faaet adskillige Hundrede Tusinde Rd.'s Indtægt og Udgift til ved Endbringsforslag fra Regeringens Side, men ikke en eneste Tøddel indførtes i Finantslovsforslaget, medens det behandlede her i Thinget, om en Indtægt, svarende til den, Skatten her omhandler. Det er omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Rd. paa Indtægtsfiden, som ikke oprindeligt vare medoptagne paa det Overflag, som Finantslovsforslaget skal indeholde over samtlige Indtægter. Det Samme er Tilfældet paa Udgiftsfiden. Det er i mine Tanker meget uheldigt, naar noget Saadant steer; det maa kun være ganske extraordinaire Forhold, der maae foranledige, at et Finantslovsforslag er et saa mangelfuldt Overflag over det kommende Finantsaars Indtægter og Udgifter, som det har viist sig, at det Finantslovsforslag, som vi iaar have faaet forelagt, var. Dersom man nu forudsætter, at vi sælge vast væk af Domainerne, og Betalingen derfor gaaer til Activmassen, bliver hele den Deel af Indtægtsfiden paa Finantslovsforslaget overflødig. Og jeg gaaer videre. Afsløse vi den directe Skat, idet man capitaliserer den og gennem en Række af Aar lader de Vedkommende indbetale Capitalen ved Afdrag og med Renter — det er foreslaaet, og det for ramme Alvor, og jeg finder ikke libet Sundt i den Tanke, thi dette vil efterhaanden for de kommende Slægter have mangen en Ulighed, baade med Hensyn til Tiender, naar

ogsaa disse afløses, og de Skatter, som nu bestaae — jeg sætter, at man dernæst gif endnu et Skridt videre og lod Frihandelsprincippet saaledes seire, at vor Toldindtægt væsentligt ophørte, da havde vi de tre Hovedindtægter, hvoraf Finantslovens Indtægtsfide bestaaer, borte. Hvad skulle vi sætte istedetfor? Nimenligvis en Indkomsskat. Jeg siger ikke, at det vil stee. Jeg vil ikke paastaae, at det var ufornuftigt, om det stete, skjøndt jeg kunde mene, at det vilde være noget betænkeligt, om det stete strax; men jeg siger, at det kunde stee, og da kunde man i Kraft af den Fremgangsmaade, man nu har brugt her, forelægge os et Finantslovsforslag, hvis Indtægtsfide løb paa, at, naar de og de Lovv blev vedtagne, da opførtes 00 som Indtægt. Medens vi fik Udgiftsfiden til Behandling, vilde man muligen forelægge Landstinget at behandle Indtægtsfiden i Form af en aarlig Indkomsskattelov, en toaarig eller en eetaarig, og da havde man i Kraft af det Præcedens, som man her muligen kunde henpege til, deelt Behandlingen af den finantsielle Bevilling i Henhold til Princippet i 18de Novemberloven, og imod Princippet i den nu bestaaende Grundlov. Hvis det er rigtigt og lovsformeligt, saaledes som det nu er gaaet til, saa vilde der heller ikke være Noget at indvende imod den anden Form, jeg har antydet; men Ingen kan dog nægte mig, at det vilde være en fuldstændig Undergraven af den Fortrinnsret, som Folkethinget har til først at behandle Finantsloven, en Fortrinnsret, som jo har en meget stor Betydning, og som vi ikke kunne og ikke maae taale at see krenket. Dersom derfor den høitagtede Minister havde forelagt Loven for det andet Thing i den Stikelse, hvori den nu foreligger for os, uden at — ja selv, om han samtidigt virkelig havde gjort det — forlange Velsøbet optaget paa Finantslovsforslaget under Behandlingen her, eller dersom det andet Thing mere eenstemmigt var gaaet bort fra Ministerens Forslag, da vilde jeg ikke have været med til at behandle dette Lovudkast her i denne Sal for de fremtidige Consequenters Skyld — navnlig derfor. Da vilde jeg have været med til, f. Ex. ved en motiveret Dagsorden, at søge at begrave den, eller jeg